

СТАНОВИЩЕ

от проф. Емил Попов

Дисертационният труд на Стоян Дечев е много автентичен, тъй като е съсредоточен върху голям обем непознати обекти. Той не е лабораторен продукт, чиито открития произлизат от известни факти. Стоян Дечев го е направил, посещавайки много селища и хора. Изважда от неизвестността, заснема и документира фактите. Очевидно е, че за това са хвърлени големи усилия, донесли истински изследователски принос. Това е безспорно.

Хабилитационният труд е респектиращ по своя обем на изследване и яснота на изложението. Връзките на историческа, етнографска, митологична, културогична основа са проследени обосновано. Това е резултат от познанията, които Стоян Дечев показва във всяка от посочените области.

Да се обхване такъв огромен материал, намиращ се в Родопите и Северна Гърция, се изисква изследователска воля и широки познания.

Документирането на обектите, повечето от които непознати, само по себе си е един много ценен принос по темата на хабилитационния труд.

Освен като съхраняване на художественото наследство и традиция, намирам че е особено силно обръщането на един млад скулптор към корените на собствената му културогична среда. Този факт носи психологически и професионални резултати, които, убеден съм, са дълбоко положителни, както за автора на този труд, така и за всички, занимаващи се с проблема за идентичността на културата, както строго фактологично, така също и като сложна причинно-следствена връзка между традиция и съвременност.

Богатото изследване засяга широк диапазон факти от исторически, етнографски, митологически и естетически характер.

Стройното им проследяване придава лекота на възприемането на хабилитационния труд.

Времевият диапазон от около 500 години също е показател за сложността и дълбочината на проучването.

Той е илюстриран от подробни, непознати, поне за мен описания, касаещи вярвания и връзки в отношението на човека към водата и от там към направата

на водоизточника-чешмата в България и на Балканите.

Отделям като акценти чешмите от Кричимски манастир(16 век), селата Нановица, Ковачевица, Долен, Широка лъка (с оригиналните глави-маски).

Описанието по райони, търсенето и откриването на характерните прилики и отлики, навлизането в митологични познания показват умението на Стоян Дечев да се фокусира и изведе изчерпателно тезите си.

Важен факт е също, че той работи много активно като скулптор и преподавател.

Изброявам някои от изявите му:

Самостоятелни изложби- в Пловдив(2013) и София(2012);Фестивал на стъклото в София(2010) и на рисунката в Берлин(2008);Първа награда от конкурса на фондация Св.Св.Кирил и Методий(2004);Специализация по реставрация в Белгия(2006);Няколко първи награди и номинации.

Това,вероятно го е мотивирало допълнително да направи толкова впечатляващо по обем и качество произведение.

Документирането на обектите, повечето от които непознати, само по себе си е един много ценен принос по темата на хабилитационния труд.

Оценявам положително научния принос на дисертационния труд. Предлагам на Научния съвет да присъди образователна и научна степен „доктор” по научна специалност 050804 – „Изкуствознание и изобразително изкуство” на Стоян Георгиев Дечев.

26. 11 2013 г.

Емил Попов